

אַלְדָּנוֹת

פֶּרֶשֶׁת אֲמָרִי

לְפָנֶיךָ יְיָ

כ"ס, א' אדר א' תש"ס

סמל ההכנעה - ענוה ושברון לב

ואל יבא בכל עת אל הקדש וגו' (טו, ב)

ספר הרה"ק רבי יצחק מבוהוש זיע"א מתקופת ילדותם, שפעם אחת בקשו מזקנם הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א שיתן להם רשות לנסע במרכבתו. ויען ויאמר אליהם: אם תוכלו לדמות בעצמכם בעת נסיעתכם שהמרכבה היא המטה רח"ל עליה מובילים את האדם למקום מנוחתו בבית החיים, יכולים אתם לנסע במרכבה. הרהרנו מעט, והשבנו שנכונים אנו למחשבה זו.

ואמר הרה"ק רבי יצחק מהוסיאטין זיע"א כי עלה בדעתו שבזה אפשר להבין מענהו של הרה"ק מרוזין לאחד מצדיקי הדור שלא ירד לסוף דעתו של הרה"ק בהנהגה זו של הנסיעה במרכבה הדורה, והעיר לו בבדיחותא הרי נאמר: ואל יבא בכל עת, (ולשון נופל על לשון 'קאלעס', שהוא כנוי המרכבה בלשון אשכנז), 'אל הקדש?' והשיב לו הרה"ק: כנראה שכחתם מהפסוק 'בכל עת' יהיו בגדיה לבנים, והוא דרש"י מפרש 'בגדיה לבנים' הם רמז ליום אחרון, יום המיתה, והינו שצריך האדם להתקין עצמו ולזכור תמיד יום זה. וזכירה זו מביאה לשברון לב ולהכנעה וענוה, וענוה גדולה מקדשה, פי מקדשה באים לענוה, כמאמרו של רבי פנחס בן יאיר (בסוף מסכת סוטה) קדשה מביאה לידי ענוה. וזאת רמז לו הרה"ק בתשובתו, שהוא כבר במדרגת 'בכל עת', הינו מדרגת הענוה שהיא גדולה מקדשה, ו'בכל עת' הפונה בכפילה, ראשית 'בכל עת' אפילו בישבו על המרכבה ('קאלעס') שהוא סמל ההנהגה ברב פאר, עם כל זה הוא בבחינת 'בגדיה לבנים' מדת הענוה, ובמדרגה זו אין בכח ה'כל עת' להפריע ולמעט מעבודת ה'.

ומה שרמזו הפתוב: 'ואל יבא בכל עת אל הקדש', הינו כשאדם צריך עוד להשיג מדרגת הקדשה, אזי אין ביכולתו להשיג זאת 'בכל עת', דכל השנה היתה העבודה בבגדי זהב שהיא הנהגה בגדלות, סמל הגבורה דין וגאות, וזה מפריע להשגת הקדשה, ולכן אל יבא בזה בכל עת, ואף בזאת יבא אהרן אל הקדש - לפני ולפנים - פתנת בד קדש לבש ומכנסי בד יהיו על בשרו (ויקרא טו, ד) שהם סמל ההכנעה ענוה ושברון לב. מה שאין פן כשהאדם הוא במדרגת 'בכל עת יהיו בגדיה לבנים', שתמיד הוא בענוה ויראת חטא כתר רעין דלא מתפרשין, אזי 'בכל עת', אף בישבו במרכבה מפארת והדורה יבא - בה ועל ידה - אל הקדש (שיח יצחק) ל"ו בעומר, עמוד קלב).

'בכל עת יהיו בגדיה לבנים'

ספר הרה"ק רבי דוד משה מקרעטשניף זיע"א: הרה"ק רבי יצחק מקאליש זיע"א היה רגיל לנסע במרכבה מלכותית, והיו קוראים לזה בלשונם 'קאלעס'. מרכבה זו רתומה היתה לארבעה סוסים, שנסעו אחד תחת השני, ונסיעה במרכבה זו היה רק למלך בלבד, וזה נקרא בלשונם 'קאלעס'.

פעם אחת שלח הרה"ק מקאליש שליח להרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן שהוא בא לבקרו, שלח הרה"ק מפרעמישלאן לומר להרה"ק מקאליש בלשון הפסוק: 'ואל יבא בכל עת' - הינו 'קאלעס' - 'אל הקדש', הינו שלא יופיע ולא יבוא אליו במרכבה הנקרא 'קאלעס'. שלח לו הרה"ק מקאליש לומר לו בלשון הפסוק: 'בכל עת', הינו 'קאלעס', 'יהיו בגדיה לבנים', פרוש, מפיין שבגדיו לבנים מתר לו לבוא במרכבת מלכות, כי בגדיו לבנים הינו שהוא נשמר בקדשה ובטהרה ('ארבעה ארוזים' עמוד פט).

ושמן על ראשך אל יחסר
הראנו לדעת שלשה יסודות מי הוא זה שיכול להיות 'בכל עת': המטפיע על העולם, מי שהוא במדת הענוה ומי שהוא מתנהג בקדשה ובטהרה.
ואם נתנה רשות היה נראה לפרש אפן נוסף לפי מה שבאר הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זיע"א בספרו 'פרי צדיק' (פרשת תולדות): ואף שלמה אמר בחקמתו (קהלת ט ח) 'בכל עת יהיו בגדיה לבנים ושמן על ראשך אל יחסר'. מרמז על תקון גמור לצאת מהגופניות בתכלית השלמות מצד המעשה שהם מצד כחות הגוף ומצד המחשבה שבמת. כי בגדיה מרמז על לבוש האדם שהוא הגוף, כדכתיב (איוב י יא) עור ובשר תלבישני, כי האדם נקרא הנשמה והרוחניות שבו כמו שמובא בזה"ק (ח"ב עו). דהגוף נקרא בשר אדם ולא אדם, וגוף הלבוש הוא רומז להודפכות המעשים כמו שנאמר (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו ונאמר (תהילים נא ט) תכבסני ומשלג אלבין. ועניני הגוף הם המעשים והינו שיתקו המעשים שלו ושמן על ראשך אל יחסר שמן מרמז על חכמה (מנחות פה), והינו לתקן המחשבה שבמת שיהיה מפשט מכל וכל מעניני עולם הזה כמו שנוטה למות והולך לעולם הנשמות. עכ"ל.

ומעתה, מאחר והצדיקים השלמים אינם נהנים מעניני העולם הזה אפילו באצבע קטנה, הרי שלסבה זו יכולים הם להראות כאלו הם משתמשים ונהנים בזה, כי אליבא דאמת אין להם בזה כלום. ולזה נתפנו הצדיקים באמרם 'בכל עת יהיו בגדיה לבנים', כי פסוק זה מורה על ההתבדלות מהגשמיות בתכלית השלמות. (ספר ספיר ויהלום - להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

חידון אֲלְדָּנוֹת - נושא פרסים באיזה הקשר מזכר גורל בפרשה זו?

פתרון החידה - פרשת יתרו:

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו א"ה בגליונות הבאים הפותרים נכונה יכנסו להגרלה א"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר". את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני למספר פקס: 077-470-26-81 או למייל: magdenot@gmail.com

ש. היכן מוזכרות מדרגות בפרשה זו?
ת. הפסוק האחרון בפרשה אומר שאסור לעלות אל המזבח במדרגות, אלא חייבים לבנות לו כַּבֵּשׂ (שמות כ, כב).

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":
פרשת יתרו:
ה' חיים ראובן שכטר מחיפה.

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.
בראש הדף לצייין "עבור חידון לנוער".